

**Η θλιβερή, πικρή και πονεμένη ιστορία στις σχέσεις
μεταξύ Ελλάδος και Κύπρου**
του Σάββα Ιακωβίδη*.

Θα νόμιζε κάθε πατριώτης Έλληνας ότι οι ηγεσίες στην Ελλάδα και περισσότερο στην Κύπρο θα ανέκρουαν πρύμναν και, αντί ανεξέλεγκτων καλπασμών προς τον τουρκοδιζωνικό κρημό, θα αναπετούσαν τα λάβαρα της αντίστασης και της απελευθέρωσης. Αντ' αυτών αναδύεται ξανά το απαίσιο τέρας του πουργουαδισμού, της εξημέρωσης του τουρκικού θηρίου και του ολέθριου κατευνασμού.

Ποιος πρέπει είναι ο μέγιστος και αταλάντευτος στόχος του Ελληνισμού; Η διάσωση και απελευθέρωση της Κύπρου από τον Αττίλα. Γιατί; Διότι αν η Κύπρος τουρκέψει, διά της διζωνικής ομοσπονδίας, η Ελλάδα θα ακρωτηριαστεί και θα συρρικνωθεί, επειδή ο Τούρκος δεν θα περιορίσει τις αρπακτικές ορέξεις του μόνο στην Αν. Μεσόγειο. Θα πυκτεύσει αδίστακτα και στο Αιγαίο και στη Δυτική Θράκη. Αυτήν την εθνική επιταγή η Αθήνα και η Λευκωσία ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ πεισματικά να κατανοήσουν. Βολεύονται με ξένες διαβεβαιώσεις ότι η Τουρκία θα... αλλάξει πολιτική. Και παραμυθιάζονται από τον Αττίλα με δήθεν νέο... κλίμα ύφεσης στις ελληνοτουρκικές σχέσεις.

Μετά τους βιβλικούς σεισμούς στην Τουρκία και τη φοβερή καταστροφή στα Τέμπη, εκατέρωθεν του Αιγαίου εκδηλώθηκε ένας κοινός θρήνος για τα θύματα ελληνοτουρκικής εγκληματικής ανεπάρκειας και ανευθυνότητας. Ο Τούρκος Πρόεδρος και ο ΥΠΕΞ εξετράπησαν σε ευχαριστίες προς την Ελλάδα για τη συμπαράστασή της προς τους σεισμοπαθείς. Και η Ελλάδα ανταπέδωσε τις ευχαριστίες για την πρόθεση βοήθειας της Τουρκίας μετά το τραγικό συμβάν στα Τέμπη. Οι συνήθεις ευεπίφοροι σε ευσεβείς πόθους στην Αθήνα και στη Λευκωσία άρχισαν να ψαλμωδούν για τη λεγόμενη «διπλωματία των σεισμών».

Σε αυτό το πλαίσιο, ο Τούρκος ΥΠΕΞ, Τσαβούσογλου, ανακοίνωσε στον Έλληνα ομόλογό του, Δένδια, την υποστήριξη της Τουρκίας στην υποψηφιότητα της Ελλάδος ως μη μόνιμου μέλους του Συμβουλίου Ασφαλείας (2025-2026). Και η Αθήνα ανταπέδωσε με υποστήριξη της υποψηφιότητας της Τουρκίας για τη θέση του Γενικού Γραμματέα του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (ΙΜΟ). Τα πράγματα πρέπει να λεχθούν με το όνομά τους, χωρίς διπλωματικές ή άλλες φιοριτούρες: Η μεν Ελλάδα θα εκλεγεί στο ΣΑ και χωρίς την ψήφο της Τουρκίας. Η δε Τουρκία δεν θα εκλεγεί στον ΙΜΟ, άρα η ψήφος της Ελλάδος είναι άνευ σημασίας.

Πάνω σε αυτά τα γεγονότα, άρχισε να κτίζεται πάλι μια ολόκληρη παραμυθογραφία για δήθεν «νέα εποχή στις ελληνοτουρκικές σχέσεις». Ακόμα και ο Πρόεδρος της Κύπρου, Ν. Χριστοδουλίδης, δήλωσε ότι, βελτίωση των ελληνοτουρκικών σχέσεων θα έχει θετικές επιπτώσεις και στο Κυπριακό.

Φρούδες ελπίδες και ανεδαφικές προσδοκίες! Η Λευκωσία, ορθά πράπτουσα, ανακοίνωσε ότι θα καταψηφίσει την τουρκική υποψηφιότητα επειδή η Τουρκία δεν συμμορφώνεται με το Πρωτόκολλο της Άγκυρας, που υπέγραψε με την ΕΕ, τον Δεκέμβριο του 2005 και αρνείται να αναγνωρίσει την Κυπριακή Δημοκρατία, η οποία είναι κράτος-μέλος της ΕΕ.

Προκύπτουν μερικά ερωτήματα. Η Αθήνα δεν... γνώριζε ότι η Τουρκία δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία και δεν εφαρμόζει το Πρωτόκολλο της Άγκυρας, το οποίο προνοεί ελεύθερη πρόσβαση

κυπριακών πλοίων σε τουρκικά λιμάνια; Γιατί υποστηρίζει το αίτημα της Τουρκίας στον ΙΜΟ; Γιατί η Ελλάδα δεν συμπαράτάχθηκε με την άρνηση της Λευκωσίας να υποστηρίξει τον Τούρκο υποψήφιο στον ΙΜΟ;

Η νέα διάσταση στη συνεργασία Αθήνας-Λευκωσίας ενισχύθηκε και από ένα άλλο, εξίσου σοβαρό γεγονός: Ο Κώστας Ν. Χατζηκωστής, διορατικός και οξύνους αρθρογράφος και εκ των ιδρυτών της εφημερίδας «Σημερινή» και του εκδοτικού Συγκροτήματος ΔΙΑΣ, κυκλοφόρησε πρόσφατα δεύτερη έκδοση του βιβλίου του, με τίτλο: «7 προεδρικά πορτραίτα. Τι συζήτησα με τους 7 Προέδρους της Κύπρου». Σε αυτό, ο συγγραφέας αναφέρεται εκτενώς σε πολύωρες και συχνές συζητήσεις του με τον τέως Πρόεδρο, Ν. Αναστασιάδη. Μεταξύ άλλων σοβαρών αποκαλύψεων, ο Κώστας Ν. Χατζηκωστής καταγράφει τι ο τέως Πρόεδρος τού είπε για τον Έλληνα Πρωθυπουργό, Κ. Μητσοτάκη.

Η γνωστή έγκυρη εφημερίδα της Αθήνας, «Εστία», αναδημοσίευσε σε θέση κύριας είδησης όσα ο συγγραφέας αναφέρει σε συνάρτηση προς τον Κ. Μητσοτάκη. Ο Ν. Αναστασιάδης επιχείρησε διάψευση του Κώστα Ν. Χατζηκωστή, που απάντησε προς τον διαψεύδοντα ότι κατέγραψε επιμελώς όσα ανεπίτρεπτα ο τέως Πρόεδρος τού είπε για τον Έλληνα Πρωθυπουργό. Τα δύο αυτά γεγονότα ανέσυραν ξανά στην επιφάνεια την πικρή, θλιβερή και πονεμένη ιστορία των διαχρονικών σχέσεων και ρήξεων μεταξύ Ελλάδος και Κύπρου όσον αφορά το Κυπριακό και τις παραμέτρους του.

Κάθε φορά που οι ηγέτες της Αθήνας και της Λευκωσίας συναντώνται, αναλίσκονται σε πληθωρικές διαβεβαιώσεις περί της στενής και ασυννέφιαστης συνεργασίας τους, καρυκευμένης με πλήρη συμπαράσταση και υποστήριξη στον αγώνα του κυπριακού Ελληνισμού για λύση και απαλλαγή του από τον Αττίλα. Μακάρι να ήταν έτσι πάντα τα πράγματα. Από τη δεκαετία του '50, όταν έγινε το Ενωτικό Δημοψήφισμα και κατά τη διάρκεια του απελευθερωτικού αγώνα της ΕΟΚΑ, η Αθήνα όφειλε να αναλάβει τα ηνία της εθνικής δικαίωσης και αποκατάστασης του Ελληνισμού της Κύπρου, με έναν στόχο, που αποτελεί τον προαιώνιο πόθο μας: Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα. Ούτε η καθημαγμένη, τότε, Ελλάδα που, κατά τον Παπάγο, ανέπνεε με αμερικανικό και βρετανικό πνεύμονες, ούτε ο εν παντί άσχετος με τις τότε διεθνείς εξελίξεις

Μακάριος, συνειδητοποίησαν την επιβαλλόμενη εθνική αναγκαιότητα: Να χαραχθεί και να ακολουθεί πιστά, διαχρονικά και απαρέγκλιτα ΜΙΑ ΕΘΝΙΚΗ στρατηγική με ΕΝΑΝ ΣΤΟΧΟ: Ένωση με την Ελλάδα. Οι Τούρκοι είχαν ξεκαθαρίσει διά των εκθέσεων Νιχάτ Ερίμ (Νοέμβριος-Δεκέμβριος 1956) τον δικό τους στόχο: Επανάκτηση της νήσου με κάθε μέσο.

Όλες αυτές τις δεκαετίες, οι σχέσεις Αθήνας και Λευκωσίας πέρασαν από τσουνάμι καταστροφικών αντιπαραθέσεων, ακραίων φιλοδοξιών, ασύλληπτων εγωισμών, εγκληματικών λαθών, αχρείων υπονομεύσεων, θλιβερών αντιπαλοτήτων, με ολέθρια υποτίμηση του Τούρκου. Με το πραξικόπημα της ξενοκίνητης χούντας άνοιξε η πόρτα για να εισβάλει η Τουρκία. Η Κύπρος σφαγιάστηκε, κατακτήθηκε. Τουρκεύει. Ισλαμοποιείται. Το Αιγαίο απειλείται και τη Δυτ. Θράκη εποφθαλμιά μια αδίστακτη Τουρκία. Θα νόμιζε κάθε πατριώτης Έλληνας ότι οι ηγεσίες στην Ελλάδα και περισσότερο στην Κύπρο θα ανέκρουαν πρύμναν και, αντί ανεξέλεγκτων καλπασμών προς τον τουρκοδιζωνικό κρημό, θα αναπετούσαν τα λάβαρα της αντίστασης και της απελευθέρωσης. Αντ' αυτών αναδύεται ξανά το απαίσιο τέρας του πουργουαδισμού, της εξημέρωσης του τουρκικού θηρίου και του ολέθριου κατευνασμού.

Μετά τη ρωσική εισβολή στην Ουκρανία, Αθήνα και Λευκωσία όφειλαν να αξιοποιήσουν εξαντλητικά το νέο γεωπολιτικό περιβάλλον. Αλλ' όχι! Και ο νέος Πρόεδρος της Κύπρου, ως άριστος μαθητής του Αναστασιάδη, επιμένει να κανοναρχεί πεισμόνως την τουρκοδιζωνική ομοσπονδία με τη συμπαράσταση μιας Αθήνας που επιμένει να θεωρεί το Κυπριακό ως ενόχληση στον ελληνοτουρκικό... υμέναιο, και την Κύπρο να κείται ακόμα μακράν. Γι' αυτό, κάθε φορά που αποκαλύπτονται διαφωνίες, η δήθεν συμπαράσταση ρηγματώνεται καίρια εξαιτίας της ανυπαρξίας μιας αταλάντευτης, διαχρονικής και αμετάβλητης ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ αντιμετώπισης του Τούρκου και απελευθέρωσης της Κύπρου. Αντ' αυτών στήνονται κυπριακά καυδιανά δίκρανα υπό τους ανατριχιαστικούς συριγμούς της τουρκοδιζωνικής τραγωδίας...

***Πρώην Αρχισυντάκτης-Διευθυντής – Αρθρογράφος-αναλυτής στην κυπριακή εφημερίδα «Η Σημερινή» -ΜΑ στις Διεθνείς Σχέσεις και Ευρωπαϊκές Σπουδές του Πανεπιστημίου Λευκωσίας-Πτυχιούχος της**

Ανωτάτης Σχολής Δημοσιογραφίας της Lille – Université Catholique de Lille–France

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΙΗΑ εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς – μέλη του ΙΗΑ. Η ιστοσελίδα του ΙΗΑ δεν λογοκρίνει, ούτε επεμβαίνει σε άρθρα – κείμενα των μελών του ΙΗΑ.

[International Hellenic Association](#)

Πηγή : <https://professors-phds.com/>